

2013.gada novembris

**AP MĀTI BITES APLĪP RUDENĪ,
AP SAVU VALSTI MĒS, KAD VĒTRAS STAIGĀ.
AP LATVIJU, KAM VAIROGS ZVAIGŽŅU ZAIGĀ,
MĒS APLĪPAM KĀ BITES RUDENĪ.**

(ZINAĪDA LAZDA)

Čigānošanās Mārtiņos

Tuvojoties Mārtiņdienai, kad raža novākta, zeme aparta un devusies pie miera, saimniekiem ir iemesls papriecāties par pašu izaudzēto, aiziet ciemos

pie sābra un palūkoties, kā tam klājas. Sākumskolas čigānbērni satikās spora zālē sportiski izklaidējošā un ļoti lustīgā pasākumā „Čigānošanās Mārtiņos”, kas notika programmas „Skolas auglis” ietvaros.

Attēlos: 4.klase un sacensību tiesneši –parlamenta puīši.

Foto: Silvija Avotiņa

Mazs cīnītis lielu vezumu gāz

Tā varētu teikt par piedalīšanos pārgājienu konkursā „Mūsu mazais pārgājiens.” Tas mazais cīnītis ir 3. klase, bet lielais vezums šoreiz ir uzvara konkursā.

Šogad konkurss „Mūsu mazais pārgājiens” notika jau septīto reizi, konkursu organizēja Zemkopības ministrija sadarbībā ar Latvijas Nacionālo bibliotēku. Konkursa dalībnieki apzināja Latvijas mežos sastopamās dabas un kultūrvēsturiskās vērtības, iepazinās ar koksnes izmantošanas veidiem, ieguva plašākas zināšanas par meža nozari un tās nozīmi tautsaimniecībā un meža daudzveidīgajām bagātībām Latvijā. Mājas darbā ietilpa ne tikai došanās izpētes ceļojumā, bet arī iepazīšanās ar I. Ziedoņa grāmatu „Kurzemīte” un savam ceļojumam atbilstoša moto izvēle. Mūsu moto bija: „Galvenais – nesteigties. To mēs vēl neprotam, un tas mums šovasar jāiemācās – nesteigties.”

Kā izrādījās, 1. – 4. klašu grupā bija iesūtīti 43 darbi, tāpēc jo negaidītāks bija mūsu pārsteigums par iekļūšanu laureātu pulkā. Par patīkamu piedzīvojumu kļuva arī brauciens uz Rīgu, kur Mežaparka estrādes telpās satikās visi uzvarētāji un, protams, saņēma balvas. Apsveikuma vārdus teica un balvas pasniedza pats konkursa priekšsēdētājs rakstnieks un publicists Ēriks Hānbergs. Mūsu darbs tika novērtēts ar 200 latu naudas prēmiju, ko mēs varam iztērēt ceļa izdevumiem jaunai ekskursijai. Konkursa rīkotāji bija padomājuši arī par iespēju uzzināt kaut ko jaunu, izejot pa visām stacijām izstādē „Iepazīsties – koks!” Tas bija interesanti, noderīgi un jautri.

Paldies šī brauciena sponsoriem un atbalstītājiem, bet vislielākais paldies skolas direktorei, bez kuras neatlaidības nebūtu ne sponsoru, ne jaukā brauciena.

Nevaru necitēt franču rakstnieka Anatola Fransa vārdus: „Ceļojot mēs apgūstam vairāk, nekā jebkādā citā veidā. Dažreiz diena pavadi-ta svešumā sniedz vairāk, nekā desmit gadu dzīves mājās.”

Silvija Avotiņa, 3.klases audzinātāja

Kas tur bija, kā tur bija?

7. novembrī bija 10.klases iesvētīšana. Tradicionāls pasākums, ko gaida ar nepacietību. Gaida gan 11.klase, kura tajā dienā jūtas atbildīgi par mazajiem brāļiem un māsām desmitklasniekiem, gan 10.klase un, protams, 10.klases audzinātāja.

Pārvērtības!

Atzišanās direktorei.

Rīts sākas ar pārģērbšanos un make – up piepriedu kārtā – labprātīgi. Puiši vēl ilgi atcerēsies, kā iejusties meiteņu drēbju un kosmētikas varā, grūtāk esot bijis izturēt acu ēnas. Priecājos par viņu atraktivitāti un izturību.

Tanī dienā kopumā visvairāk tika smiets un rāpots. Smiets tika par āķīgajiem jautājumiem (Kāpēc vajadzīgas kājas?) un ēdienkarti (silķu ikri ar dzērvenēm, sinepes ar āboliem u.c.), par uzdevumiem (skolas pagalmā nodziedāt ki – ke –ri –gū) un skolotājas portreta zīmēšanu ar deguniem. Rāpots tika

Beidzot – pilntiesīgi vidusskolēni!

visur un daudz – pa gaiteni, pa kāpnēm uz 2.stāvu meitenēm zvejnieku zābakos, bet zēniem augstpapēžu korpēs. Un vēl arī mājasdarbs nejauši tika saistīts ar ierāpošanu 10.klasē. Nu laikam visi bijušie un vēl nākošie nedarbi visiem tiks piedoti.

Pasākums izdevās, jo:

- C vitamīna deva palielināta gan ēdot, gan smeļoties.
- Iegūta bezmaksas sejas pelde ar sīpolu vitamīnu un minerālvielu piedevu un miltu sejas maska.
- Fiziskā sagatavotība un izturība pārbaudīta un uztrenēta smagajām un ekstremālajām vidusskolēnu gaitām.
- Iztēles un prāta spēju attīstībai ievirze tika dota, tagad tas balstīsies uz fizikas inerces likumiem.
- Klase saliedēta vēl vairāk, jo visi vienpadsmit 10.klases skolēni bija sasaistīti arī tiešā nozīmē.

Zvērests tika dots, un pilntiesīgo vidusskolēnu diplomu saņemti. Nu esam viena jauka un varoša Riebiņu vidusskolas klase – mūsu 10.klase.

Paldies 11.klases audzinātājai un tiem skolēniem, kuri rūpējās par mūsu emocionālo un fizisko labsajūtu visas dienas garumā.

10.klases skolēni un audzinātāja

„Vācijas mozaīka 2013”

Projekta "Esi līderis!" ietvaros no 23. oktobra līdz 27. oktobrim skolotājām Inetai Anspokai, Innai Zenovjevai un 9.klases skolniecei Karolīnei Volkovai bija iespēja doties aizraujošā un izzinošā ceļojumā „Vācijas mozaīka 2013”.

Ekskursiju skolām piedāvāja projekts “Esi līderis” un to vadīja Tālmācības vidusskolas “Rīgas komercskola” direktore, brīnišķīga gide Ilze Beļinska. Brauciens bija izplānots un pārdomāts līdz sīkumiem. Pirms ekskursijas skolēniem bija dots uzdevums sagatavot informāciju par minēto valsti, vietu, objektu vai personību, ar kuru, iejūtoties gida lomā pie mikroфона, tika iepazīstināti pārējie ceļa biedri.

No Ilzes puses ik rīts sākās ar kādu atziņu un padomu visai dienai, kas parasti bija ļoti trāpīgs un vietā. Garās stundas ceļā tika īsinātas iepazīstoties, piedaloties mini konkursos, spēlējot spēles, skatoties izglītojošas filmas, klausoties atbilstoši piemeklētu mūziku un vērojot dabas ainavas aiz autobusa loga.

Pirmais apskates objekts mums bija Hitlera bunkurs - Vilku midzenis Polijā. Kopējais ēku laukums sastādīja 250 ha, mežu - 800 ha. Viss komplekss bija nožogots ar dzeloņdrātu žogu un mīnu laukumiem ar platumu no 50 līdz 100 m. Visa kara laika garumā ne krievu armija, ne sabiedroto karaspēks tā arī neuzzināja par šīs bunkuru sistēmas esamību. Vakarā nonākam Svētās Liepas klosterī - Jezuītu klostera kompleksā, kas tiek uzskatīts par vienu no skaistākajiem baroka arhitektūras pieminekļiem Polijā. Pēc leģendas, šajā vietā ap 1300.gadu uz liepas, kas auga tajā vietā, kur tagad atrodas baznīca, parādījās Dieva Mātes figūras ar bērnu uz rokām. Bazelikā speciāli mums skanēja ērģelmūzikas koncerts.

Drēzdenē apskatījām eleganto Cvingeru un grezno Galma dievnamu, pārsteidzošos klinšu veidojumus. Bija iespēja skatīt arī *Volkswagen* ražotni, kuras kompleksā ietilpst arī muzejs, stiklots automašīnu tornis. Tajā, gluži kā gigantiskā vitrinā, aplūkojamas vāciešu vidū tik populārās un iemīļotās *Volkswagen* automašīnas. Varēja vērot, ka it visur cilvēki pārvietojas ar *Volkswagen* markas automašīnām, bet krodziņā dod priekšroku melnai kafijai, vistas filejai ar salātiem un ziņu lasīšanai internetā.

Haidparks - viens no labākajiem atrakciju parkiem Vācijā, kur pavadījām visu dienu un izbaudījām īstus straujus amerikāņu kalniņus, dažādus sausus un slapjus nobraucienus, izrādes un šovus, neskaitāmus karuseļus un elpu aizraujošas atrakcijas.

Atpakaļceļā skolēni autobusā rakstīja ceļojuma dienasgrāmatu un atziņas par redzēto, dzirdēto un kopīgi piedzīvoto. Te arī uzzinājām, ka brauciena organizētāji visus ir rūpīgi vērojuši un izvēlējušies ceļotājiem atbilstošākos titulus, piemēram, Gudrākais, Piekļāīgākais vai Drosmīgākais Līderis. Par pārsteigumu mums, arī Riebiņu vidusskola nepalika bez tituliem.

Viennozīmīgi varu apgalvot, ka šāda veida izzinošas mācību ekskursijas ir ļoti nepieciešamas, jo tiek dota iespēja apvienot patīkamo ar lietderīgo – paplašinās redzesloks, tiek iepazītas citas valstis, to kultūra un vēsture, apgūtas labas saskarsmes un komunikācijas prasmes, praktiski pielietotas svešvalodu zināšanas, dibinātas un uzturētas draudzīgas attiecības vienam ar otru..

Kā neatsveramu ieguvumu vērtēju arī to, ka, atradoties ārpus ierastās vides, skolas, ģimenes un draugiem, mums ir iespēja pa-skatīties uz sevi un citiem it kā no malas, ne tikai no skolēna vai skolotāja pozīcijām, un labāk iepazīt vienam otru.

Riebiņu vidusskolas direktore Ineta Anspoka

Tēvzemes nedēļa

11.11. Lāčplēša tvēriens

Lāčplēša kausa ieguvējs – Arturs Stabulnieks.

Jau otro gadu Tēvzemes nedēļa Riebiņu vidusskolā sākas ar novada sacensībām „Lāčplēša tvēriens”. Tās ir roku spēka sacīkstes, kuru iniciatore ir mūsu nenogurdināmā un ideju pilnā sporta skolotāja Mārīte Pokšāne. Šoreiz „Lāčplēša tvēriens” pulcēja 21 dalībnieku no četrām skolām. Tiesnešu lomā iejutās sporta skolotāji Jānis Upenieks, **Mārīte Pokšāne**, Ilgvars Kalvāns, Guntis Belkovskis un **Skaidrite Vulāne**. Labākie tika noteikti trīs grupās: 1998.g.dz. un jaunāki zēni, 1998.g.dz. un jaunākas meitenes un 1997.g.dz. un vecāki jaunieši.

Jaunāko zēnu grupā par stiprākajiem tika atzīti **Arturs Stabulnieks** (I vieta) no Riebiņu vidusskolas un **Raivis Pudulis** (II vieta) no Dravnieku pamatskolas, savukārt meiteņu vidū labākā bija **Laura Stabulniece** (Riebiņu vidusskola) un otrajā vietā – **Amanda Anusāne** (Dravnieku pamatskola). Vecākajā

Dalībnieki,...

grupā uzvarētāju godā Riebiņu vidusskolas skolnieki **Viktors Maslobojevs** (I vieta) un **Oļegs Soboļevs** (II vieta). Prieks, ka līdzjutēju vidū bija arī Riebiņu novada izglītības jautājumu koordinatore Evelīna Visocka.

Lūk, ko par sacensībām domā Lāčplēša kausa ieguvējs, Riebiņu vidusskolas 9.klases skolnieks **Arturs**:

11. novembrī mūsu skolā notika pasākums – roku spēka sacensības skolēniem un jauniešiem „Lāčplēša tvēriens”. Tas tika rīkots par godu Lāčplēša dienai jau otro gadu. Priecē, ka šogad bija daudz lielāka atsaucība no skolēnu puses.

Visi, lieli un mazi, 12.novembrī tika aicināti noskatīties Rozes Stiebras animācijas filmu „Neparastie rīdzinieki”. Tajā Rīga, mūsu valsts galvaspilsēta, atklājas pavisam citāda nekā mēs to esam pieraduši redzēt. Tā ir pasakaina, noslēpumai pilna, dažādu fantastisku būtņu apdzīvota pilsēta, kurā kopā ar cilvēkiem mājā arī citas ļoti neparastas, apbrīnojamas radības. Filmas galvenais varonis cālēns Justiņš sapņo kļūt par Rīgas sargātāju - zelta gaili pilsētas augstākajā tornī.

Atmosfēra zālē bija tik patriotiska, cīņas spara pilna! Katrs bija gatavs izlikt visus spēkus un uzvarēt, lai pierādītu, ka tieši viņš ir Lāčplēša kausa cienīgs. Puiši, protams, bija arī nopietni trenējušies gan pa vakariem, gan arī sporta stundu laikā. Šogad spēkiem mērojās arī meitenes. Viņas cīnījās godam! Cīņa starp sacensību dalībniecēm bija pat saspringtāka, viņas mina viena otrai uz papēžiem, rezultāti bija ļoti līdzīgi.

Pagājušajā gadā es paliku tikai otrais, tas arī motivēja mani šogad vinnēt. Šogad savā grupā es izcīnīju 1. vietu, kas, protams, nenācās viegli. Bet man bija lieliski atbalstītāji, kuri neļāva padoties. Nepārtraukti man prātā bija doma, ka man ir jāuzvar, ka man tas ir jāpaveic! Grūtāk gāja ar pievilkšanos, taču veiksmē bija manā pusē, un konkurenti izrādījās nedaudz vājāki par mani. Es centos koncentrēt visus spēkus uz atspiešanās reižu skaitu. Un tas man arī izdevās. Uzzinot,

...līdzjutēji...

ka esmu kausa ieguvējs, biju liksms un lepns - manī bija daudz pozitīvu emociju. Es sapratu arī to, ka uzvarēt man palīdzēja mana apņemšanās un mani līdzjutēji. Priecājos, ka man bija gods sacensties ar tik spēcīgiem puišiem no citām skolām.

Gribētu pateikt lielu paldies visiem, kas šo pasākumu rīkoja, galvenokārt, skolotājiem Mārītei Pokšānei. Tas ļāva mums izbaudīt saspringtu gaisotni un ļāva apliecināt sevi citiem, lika sajūst uztraukumu.

Cerams, ka arī nākošgad mēs varēsim piedalīties „Lāčplēša tvērienā” un atsaucība no skolēniem būs vēl lielāka.

Foto: Vjačeslavs Stepanovs

...un UZVARĒTĀJI.

12.11. "Neparastie rīdzinieki"

Tēvzemes nedēļa

13.11. 13.novembris Tēvzemes nedēļā kļuva par notikumiem visbagātāko dienu, jo šajā dienā atzīmējām arī izcilā latviešu dzejnieka Ojāra Vācieša 80 gadu jubileju.

"Rīgas gaiļi Riebiņu torņos"

Uz radošo darbnīcu aicināt aicina origami tehnikā veidota afiša.

Ja jau Rīgas torņos ir gaiļi, tad kāpēc tie nevarētu atlidot arī uz Riebiņiem? Riebiņos taču ir torņi. Arī vārdos ir zināma saskaņa: RRRRRīga, RRRRRiebiņi! Skanīgi, vai ne?

Domāts—darīts. Skolotāja Alla Solovjova 13.novembrī aicināja visus uz radošo origami darbnīcu, kur pašu rokām varēja darināt visdažādākos gaiļus. Un kur teikts, ka tie neatradīs sev mājvietu kādā no Riebiņu torņiem?

Interesentu bija daudz, labi, ka skolotājai labi palīgi no 5.klases. Kopīgiem spēkiem pie prasmes locīt papīru un paša gaiļa tika visi.

Foto: Alla Solovjova.

6.klases skolēnu mīlestības vārdi Latvijai.

"Šo pašu svētāko tu neaizmirsti..."

5.-7.klašu skolēni piedalījās literāri muzikālajā pasākumā, ko sagatavoja 6. un 7. klase un veltīja Latvijas Republikas 95. gadadienai un O.Vācieša 80.gadu jubilejai. 6.klases skolēni teica, cik ļoti mīla viņiem ir Latvija. Savukārt septītklasnieki iepazīstināja ar Ojāra Vācieša dze-

joļiem, īpašu uzmanību

veltīdami dzejnieka taisnīgumam, cilvēcībai un, protams, mīlestībai pret Latviju.

Ojāra Vācieša dzeja par dzimteni savijās ar video, ar skolēnu emocionālo stāstījumu, kopīgi dziedātām dziesmām.

7.klases priekšnesumā par O. Vācieti skan dzejnieka darbi.

Pasākuma dalībnieki.

Literārā konference O.Vācieša jubilejai

13. novembrī, dzejnieka Ojāra Vācieša 80. dzimšanas

Klausītāji.

nas dienā, vidusskolas klases pulcējās uz literārā konferenci "Šo pašu svētāko tu neaizmirsti", kas bija veltīta dzejniekam. 12.klases audzēkņi klātesošos iepazīstināja gan ar dzejnieka dzīves gājumu, gan ar daiļradi

Uzstājas Laura un Jelena.

dažādos dzīves posmos, sevišķi akcentējot dzejnieka nozīmīgumu arī šodien.

Tēvzemes nedēļa

„Es mīlu savu Latviju! Un tieši Latviju, nevis tikai šo zemi vai valsti. Tāpēc, ka Latvija ir viena un nav godīgi mīlēt tikai kādu daļu no tās – tikai labāko.

Man patīk ziemas rītos iet uz skolu, kad sniegs tik mīlīgi gurst zem kājām un liepu zarus rotā sarma, pavasarus iezvana strazdu svilpošana. Latvijas vasaras nāk ar meža zemeņu, jasmīnu, siena smaržu un sienāžu čirkstināšanu, bet rudenī, kad deg sagrābtās lapas, dūmu smarža nes vieglas skumjas un cerības uz jaunu pavasari. Droši vien arī tu mīli savas mājas, un tu, un tu, un katram no mums ir savs stāsts par savu zemi Latviju. Bet kā var mīlēt to, ko nepazīst?”

Šādiem vārdiem Riebiņu vidusskolas parlamenta prezidente Laura uzrunāja mazos novada sākumskolēnus, kuri 14. novembrī bija ieradusies mūsu skolā uz konkursu „Es pazinu tēvu zemi”. Katru novada skolu pārstāvēja komanda, kurā bija skolēni gan no 1., gan 2., 3. un 4. klases. Ciemiņus un

Konkursu vada skolotāja Silviya un Laura.

mandas ritināja tautasdziesmu vācelīti, žūrija apkopoja rezultātus. Uzvarētāju gods tika mūsu skolas komandai „Auseklītis”. Komandu sagatavoja skolotāja Ināra Dronga. Otrajā vietā Dravnieku pamatskolas komanda „Piecīši.” Skolotāja konsultante Irēna Mi-

14.11.Konkurss

„Es pazinu tēvu zemi”

Muzikāls sveiciens konkursa dalībniekiem.

līdzjutējus sveica skolas zēni ar muzikālu priekšnesumu. Konkursa laikā komandām bija jāveic 8 uzdevumi – jādodas neklātienas ekskursijā pa Latgales, Vidzemes, Kurzemes un Zemgales interesantākajām vietām, jāparāda sava erudīcija

čuliša, bet trešo vietu izcīnīja Rušonas pamatskolas komanda „Gudrīši” un skolotāja Inta Kalvāne.

Žūrijā bija skolēnu parlamenta puīši Dainis Gorins, Kristaps Pastars un Viktors Maslobojevs. Uzrunājot konkursa dalībniekus, Dainis pateicās gan skolēniem, gan skolotājiem par ieguldīto darbu, labajām zināšanām un novēlēja, lai šīs dienas veikums ir kā maza dāvana Latvijas 95. dzimšanas dienā.

Savukārt konkursu vērtē Kristaps, Dainis un Viktors.

jāpazīst Latvijas ievērojamākie cilvēki. Nemaz nebija viegli pazīt pilsētu ģerboņus un zināt senos amata rīkus, bet graudu mācība mūsu skolēniem nemaz nav sveša, jo visi taču nāk no laukiem un zina, ko sēj zemītē. Kamēr ko-

Uzdevumi nemaz nav tik viegli!

Silviya Avotiņa, konkursa organizatore

Mūsu skolas komanda „Auseklītis” – Juris, Viktorija, Matīss, Raivis, Ritvars—kopā ar skolotāju Ināru.

Foto: Laura Golubeva un Rita Pudāne

14.11. To tu vēl nezināji!

Valērijs.

Mūsu jaunsargu komandiera Valērija Pastara stāstus par armiju un svešām zemēm ir visai grūti atstāstīt. Pat neiespējami. Bet tie ir jādzird. Tas tiešām ir ļ-o-o-o-ti interesanti!

Visu var un vajag izmēģināt!

Tēvzemes nedēļa

Jolanta un Vita stāsta...

Tēvzemes nedēļas ietvaros sagaidījām mūsu skolā mīļas viesiņas - DU Humanitārās fakultātes Vēstures studiju programmas studentes

15.11. Tikšanās

Jolantu Šmuksti un Vitu Vanagu (Rudzāti). Šī tikšanās bija īpaša, jo vienmēr ir jauki satikt skolas absolventus, redzēt, ko viņi ir sasnieguši, priecāties, ka zināmu artavu atspērienam dzīvē ir devusi skola.

... mēs klausāmies.

Meitenes vidusskolēniem pastāstīja par mācībām, studentu sadzīvi un, protams, uzsvēra, ka zināt savas valsts, novada un ģimenes vēsturi ir ļoti vajadzīgi un arī mūsdienīgi.

Tēvzemes nedēļas noslēgumā notika Latvijas 95.gadadienai veltītais pasākums.

15.11. Ierindas skate

Tā bija šī gada ierindas skates "rozīnīte". Te jāpiebilst, ka tādu skolotāja Mārīte, šīs tradīcijas ierosinātāja un uzturētāja prot izdomāt ik gadu.

Uz karogu—līdzināties!

kums. Kā jau ierasts, svētkos skolas saimi uzrunāja un sveica skolas direktore Ineta Anspoka, viņa arī pasniedza Izglītības un zinātnes ministrijas Valsts izglītības satura centra Atzinības skolotājam Mārītei Pokšānei un Ritai Pudānei par patriotismu un valstiskās identitātes stiprināšanu.

Ierindā 2.klases skolēni.

Žūrijas komisijā Valērijs Pastars, Jānis Sondors, Andris Pastars, Jolanta Šmukste un Ivars Anspoks.

skate, kuras moto šogad bija "Skaista mana tēvu zeme Par visām zemītēm".

Tajā piedalījās visi skolēni – no 1. līdz 12. klasei. Ikviens parādīja savu labo stāju un kolektīva vienotību, bet vislabākās šoreiz bija 10., 6. un 5.klase. Savukārt par labākajiem komandieri tika atzīti Dainis Gorins, Ernests Zalāns un Mareks Pastars. Visas klases sacentās arī tautasdziesmu skandēšanā un latviešu rakstu zīmju likšanā.

Pēc tam norisinājās tradicionālā ierindas skate.

Vai pazīstam zalkša zīmi?

Soļo divpadsmitie.

7.klases skolēni ir tūlīt uzsāks savas prasmes demonstrējumu.

Jaunsargu rindas ir papildinājušās. Pirmā kopbilde ar komandieri Valēriju un skolas direktori Inetu.

Foto: Vjačeslavs Stepanovs

Tēvzemes nedēļa

Ir pasaulē valstis ar senu pastāvēšanas vēsturi un ir tādas, kā Latvija, kas radušās samērā nesen vēsturiskā laika izpratnē un vēl savu neatkarību atguvušas pavisam netālā pagātnē. Pasaules ritumā mēs esam bērnagados. Vai tas ir mūsu ieguvums vai nelaime, grūti spriest. Šajā laikā pārdzīvots ir daudz: esam atzīta valsts pasaulē, ES dalībvalsts, ir saglabāta sena kultūra un valoda, ir sava vieta pasaules politikā un ar Latviju runā kā ar līdzīgu citas pasaules valstis, kurām ir sava interese savstarpējo attiecību veidošanā.

Lai Latvija par tādu kļūtu, savu ieguldījumu ir devuši arī latviešu strēlnieki, gan tie kas bijuši vienā pusē, gan tie, kas karoju- šī pretējā pusē. Latviešu strēlnieku fenomens ir jau daļēji apzināts vēsturē, mākslā, memuāros un daiļ- literatūrā, bet vēl ilgi šīs leģendārās personības mudinās jaunas paaudzes vērtēt vēsturi tās dienas acīm un arī no sava laika skatījuma, lai saprastu, kas liek jaunam cilvēkam valstij tik izšķirošā brīdī pamest mājas, mīļotos cilvēkus un ar ieroci rokās doties sargāt savu Tēvu zemi.

Novembris - Latvijas Republikas svētku mēnesis

12. klases skolēni oktobrī literatūras stundās lasa Aleksandra Čaka poēmu „Mūžības skartie”. Ar pieauguša cilvēka prātu un izpratni lasa un saprot, aizdomājas par karavīru izjūtām un pārdzīvojumiem, konstatē kara nejēdzību un uzdod sev mūžīgo jautājumu: kāpēc cilvēki karo? Iepriecina apziņa, ka jaunajai paaudzei mūsu valstī kari nav vajadzīgi un poēmas teksts nav tikai vēstures liecības, bet arī domas par nākotni. Sabiebrībai ir vajadzīgas labas un gudras domas, kas rosinātu tālāk domas procesu.

Piedāvāju ieskatīties 12. klases skolēnu domrakstos, lai pārliecinātos, ka ar Dzimtenes izjūtu, patriotismu un savu identitāti jaunajai paaudzei viss ir kārtībā.

- * *Karš ir briesmīgs, tas ir pārbaudījums katram cilvēkam. Diemžēl daudzi cilvēki tikai karā saprot, cik vērtīgs ir miers un kāpēc tas jāsargā.* (J. Kolesnikova)
- * *Latviešu strēlnieki gāja cīnīties, lai viņu bērniem būtu skaista nākotne. Kara ikdiena bija skarba un grūta, bet cerība un ticība bija vienmēr līdzās ikvienam karavīram.* (J. Hritonenka)
- * *Karavīram pirms kaujas palīdzēja svētas dusmas un ticība, ka viņš uzvarēs ienaidnieku.* (T. Kunceviča)
- * *Es redzēju, ka ne visi bija tik drosmīgi pirms kaujas, bet viņi prata šīs bailes uzveikt. Tā ir mācību stunda, kā pārvarēt bailes sevī.* (A. Hritonenka)
- * *Mūsdienų cilvēki ir lielāki materialisti, tāpēc mazinās patriotiskās jūtas un gara spēks. Poēmu vajadzētu izlasīt jaunajai paaudzē, īpaši zēniem, tad A. Čaka spēcīgie un pārliecinošie vārdi atgriezīs mūsos zudušās vērtības.* (O. Bulova)
- * *Man gribas pateikt atzinīgus vārdus par karavīriem un lielu paldies cīnītājiem, jo viņi cīnījās, lai dzīvotu nākamās paaudzes, tāpēc es. Es domāju, ka mums vairs nebūs karu un mēs dzīvosim ilgi un labi.* (A. Danilova)
- * *Ne jau ar mums Latvija ir sākusies un ne jau ar mums izbeigsies. Mūsu tēvu tēvos tā sākusies bet mūsu bērnos tā nebeigsies. Mums visiem kopā Latvija jāveido par tādu valsti, lai pašiem būtu prieks te dzīvot. „Tikai tas, kas dzimis lielās mokās, pieder mīlestībai...” A. Čaks.* (L. Golubeva)

Rakstu sagatavoja Riebiņu vidusskolas latviešu valodas un literatūras skolotāja Irēna Ormane

Juris Čižiks ar novada domes priekšsēdētāja vietnieku Pēteri Rožinski.

18.11. "Tev mūžam dzīvot, Latvija!"

Latvijas Republikas 95.gadadienā Riebiņu novada svinīgajā pasākumā ar novada Atzinības rakstu tika sveikts mūsu skolas direktora vietnieks saimnieciskajos jautājumos **Juris Čižiks** par ieguldījumu vidusskolas saimnieciskā darba organizēšanā un pilnveidē un nesavtīgu darbu nova-

Juri sveic kolēģi.

Foto: <http://www.riebini.lv/lv/galerija/2013gads>

21. novembris -

Pasaules filozofijas diena

UNESCO pasludinājusi katru trešo novembra ceturtdienu par Pasaules filozofijas dienu, tas ir nopietns un pārdomāts lēmums, jo tādā veidā sabiedrība tiek aicināta domāt un veidot pašiem savu dzīvi.

Kas tad ir filozofija, par kuru laiku pa laikam tiek daudz runāts, bet ir bijis arī aizmirstības un noliegšanas laiks. Viens no viedokļiem, ka tāda zinātne nemaz nevar pastāvēt, jo nevarot būt tā, ka viss izrādās taisnība un nav

nepareizu atbilžu. Filozofija neko nevērtē, bet sabiedrība pieradusi dzīvot vērtējot un salīdzinot. No otras puses ir priekšmets, un ir arī vajadzība par to runāt, jo cilvēka dzīve ikdienā sastāv no tādām filozofēšanām par aktuāliem jautājumiem, un tas mums palīdz dzīvot un raisīt valā dzīves mezglus.

Riebiņu vidusskolā filozofiju mācu jau trešo gadu. Pa šo laiku daudzi skolēni ir apguvuši filozofijas pamatus, bet viena klase jau absolvējusi skolu. Visi skolēni atzīst, ka filozofija palīdz loģiski domāt, atrast pareizos argumentus sava viedokļa aizstāvēšanai, mierīgi uzvert pretējos viedokļus un dzīvot ar apziņu, ka viss var būt pareizs, ja to prot prasmīgi pierādīt.

Filozofija patiešām māca pakāpties nedaudz augstāk virs zemes un paskatīties uz zemi un lietām kopumā. Tad viss paveras citā rakursā un ir iespējams pamanīt jaunas attiecības starp cilvēkiem un neviennozīmīgu attieksmi pret pazīstamām lietām. Cilvēka apziņa ikdienā pierod pie noteiktiem stereotipiem un standartiem, tāpēc dzīve bieži ieiet rutīnas sliedēs, kur cilvēks uzvedas līdzīgi vāverei ritenī un liekas, ka neko nevar mainīt. Tur, „augšā”, cilvēks ir spējīgs uz spēcīgiem estētiskiem un reliģioziem pārdzīvojumiem, uz jaunu domāšanu, kas paver iespējas arī neordināriem risinājumiem. Esmu redzējusi, kā mainās skolēnu domāšana pēc filozofijas stundām pirmā semestra beigās, kad visi skolēni var izteikt savu viedokli par kādu filozofisku jautājumu. Ar lielāko prieku lasu savu audzēkņu darbus, kuros viņi mācās domāt, izteikt viedokli un atklāt sevi.

Piedāvāju divus fragmentus no ieskautes darbiem filozofijā.

Pats labākais ir teikt tikai taisnību, jo tāpat ar laiku uzzinās to. Ne velti ir tāds teiciens: „meliem īsas kājas”. Zināms, ka patiesība var būt sāpīga, bet meli var būt vēl lielāks iznīcinātājs, jo tie var arī pārvilkt lielu melnu krustu uzticēšanās iespējai.

Melotot mēs vijam sev sapņu pasauli, bet ar patiesību mēs varam palikt realitātē un saprast cilvēku iekšējo vērtību pasauli. Ja mēs uzticamies cilvēkam, tad vērtība būs patiesība, bet dzīve iegūs gaišas krāsas, nebūs melno melu līniju.

Bez vērtībām cilvēks ir kā emocionāls invalīds. Ja ir patiesība, ir arī vērtība, tie ir divi nešķirami jēdzieni.

(Laura Otsone, 11. klase. „Vai patiesība ir vērtība?”)

Mēs dzīvojam ļoti attīstītā un modernā laikmetā, jo cilvēkiem pieder augstas tehnoloģijas. Turpat blakus stāv arī cilvēka prāts, kas spēj to visu izdomāt un radīt.

Moderns laikmets šodien saistās ar cilvēku brīvību un neatkarību. Brīvību savā izvēlē.

Atvērta sabiedrība ir gatava pieņemt visas idejas, diskutēt par tām un meklēt labāko, tā notiek sabiedrības attīstība. Cilvēks aug tikai un vienīgi sabiedrībā. Pirmkārt, viņš dara visu par prieku sev, un, otrkārt, jūt gandarījumu, ja arī citi pamana viņa darbu un to novērtē.

(Laura Golubeva, 12. klase. „Atvērtas sabiedrības nenovēršama nepieciešamība mūsu laikmetā”.)

Foto: no skolas fotoarhīva

Attēlā augšā: Andrejs pilda uzdevumus. Attēlā lejā: Visi konkursa dalībnieki.

— on проходит дистанционно, но

В ноябре наши школьники в один и тот же день для всех желающих, а их не мало — например, в прошлом году было 2 770 107 участников!

«Русский медвежонок — языкознание для всех». У конкурса интересная особенность

«Русский медвежонок — языкознание для всех»

К тому же, ответы проверяет компьютер в России — организационный комитет конкурса находится в городе Киров.

Еще одна особенность заключается в том, что иногда правильный ответ не требует знания грамматики, но невозможен без языкового чутья.

В этом году нашу школу представляли Андрей Холопов (8 класс), Лига Струка (9 класс), Анастасия Емельянова (10 класс), Марина Скачкова (10 класс) и Андрей Лоцан (11 класс). По их отзывам, задания были сложными, но интересными, было, где голову «поломать». С нетерпением будем ждать результатов.

Учительница русского языка
Инна Кабаре.

Foto: Rita Pudāne

Sagaidot jubileju

Tikai divas dienas pēc Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienas biedrība „Latvijas Sarkanais Krusts” atzīmē savu 95. gadskārtu kopš tās dibināšanas 1918. gada 20. novembrī. Laika gaitā Latvijas Sarkanā Krusta uzdevumi nedaudz mainījušies, taču tā galvenais mērķis joprojām ir darboties kā valsts palīgam, uzlabojot mazaizsargāto cilvēku dzīves apstākļus, sniedzot palīdzību tiem, kam tā vajadzīga visvairāk.

Sarkanā Krusta Preiļu nodaļa sadarbībā ar Riebiņu vidusskolu un SIA „Preiļu slimnīca”, sagaidot organizācijas jubileju, rīkoja labdarības tirdziņu ar mērķi izbaudīt laba darīšanas prieku.

Skolēnu mācību uzņēmumi, brīvprātīgie tam gatavojās ar īpašu rūpību, atgādināt viens otram par to, cik svarīgs ir komandas darbs, sadarbība un pacietība, cik svarīgi iesāktu paveikt

Preces tirdziņam –cerams, ka iepriecinās tā apmeklētājus!

kām un atsaucīgajām sirdīm labdarību ieguva īpašu nokrāsu. Īpašs paldies

meistardarbi, apgleznotas krūzītes, smalki suvenīri, aksesuāri — tas viss labi

Latvijas Sarkanā Krusta Preiļu nodaļas izpilddirektorei Zentai Vucānei, SIA „Preiļu slimnīca” valdes priekšsēdētājam Jānim Anspokam, skolēnu mācību uzņēmumu vadītājiem Innai Zenovjevai un

Allai Solovjovai, Riebiņu vidusskolas pulciņu skolotājiem Rutai Vjakei, Solvitai Volontei, Jānim Sondoram, ēdnīcas vadītājai Anitai Cakulei.

Latvijas Sarkanā Krusta 95. gadadienā izsaku pateicību brīvprātīgajiem, biedriem, atbalstītājiem un visiem citiem, kas devuši ieguldījumu mazaizsargāto cilvēku atbalstam mūsu skolā un novadā.

Tas kurš dara labu citam, vēl vairāk dara labu pašam sev - ne tajā nozīmē, ka viņu par to gaidītu balva, bet gan tajā, ka apziņa, ka padarīts labs darbs, pats par sevi sniedz lielu prieku. Darīsim pēc iespējas labos darbus vairāk!

Tirdziņā.

Latvijas Sarkanā Krusta Preiļu nodaļas priekšsēdētāja Ineta Anspoka